# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 45130**

гр. София, 17.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Трето отделение 57 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Людмила Коева**

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5992** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от изпълнителния директор Р. Н. Ч., чрез адв. Ж. Н. – САК, срещу Решение № ПИ-173/07.05.2026 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК е оставена без уважение жалба вх. № Ж-2210-8/23.04.2026 г. на дружеството срещу действия на публичния изпълнител по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД на НАП С., включително срещу Съобщение за насрочване на опис изх. № С240022-110-0003198/11.06.2024 г., Протокол за опис изх. № С240022-028-0001878/12.06.2024 г., Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № С260022-104-0000467/07.04.2026 г., Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С260022-111-0001247/14.04.2026 г. и Писмо (съобщение по чл. 243, ал. 2 ДОПК) изх. № С260022-162-0001217/14.04.2026 г.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че: съобщение за доброволно изпълнение по чл. 221 ДОПК не му е връчвано, поради което всички последващи изпълнителни действия са незаконосъобразни (позовава се на Решение № 9889 от 21.07.2009 г. по адм. д. № 2229/2009 г. на ВАС); процедурата по чл. 32 ДОПК е приложена без да са налице предпоставките за това, тъй като дружеството не се е укривало, а изпращането на имейл без активиране на препратката не съставлява надлежно уведомяване; не е бил уведомяван за описа и изземването на автомобила, нито за реда, по който е възложено

пазенето му, като несъобщаването на актовете представлява фактическо действие по смисъла на чл. 256 АПК; окончателната оценка е определена без привличане на оценител, въз основа на застрахователна стойност и интернет сайтове, с позоваване на неправилна правна норма и при неправилно посочен представляващ (Г. М. вместо Р. Ч.), а оценката от 14 500 евро е драстично занижена спрямо дълга от близо 150 000 евро, което нарушава принципа на съразмерност; позоваването на чл. 235, ал. 5 ДОПК е неправилно, тъй като пороците на оценката опорочават и последващото съобщение за търг. Иска отмяна на решението на директора и на обжалваните действия на публичния изпълнител.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж. Н., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното решение. Претендира сторените по делото разноски в размер на платената държавна такса разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С., се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд – С.-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. срещу „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД (НООРО АД) за събиране на публични вземания, установени с Ревизионен акт № Р-22002219006036-091-001/26.06.2020 г., декларации обр. 6 и справки-декларации по ЗДДС. Впоследствие към делото са присъединявани нови вземания с множество разпореждания за присъединяване в периода 2021 – 2026 г. (последното – изх. № С260022-105-0179458/24.04.2026 г.).

Със Съобщение за доброволно изпълнение по чл. 221 ДОПК изх. № С210022-149-0005191/11.05.2021 г. длъжникът е уведомен за образуваното изпълнително дело, за размера на вземанията и за възможността по чл. 214, ал. 1 ДОПК да предложи начин за изпълнение. Видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път, съобщението е връчено на 11.05.2021 г. в 14:41 ч. чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес [електронна поща] (IP адрес 87.246.13.69). Според справката „Активна контактна информация“ от профила на задълженото лице този адрес е деклариран от самото дружество като негов електронен адрес и е активен от 26.03.2019 г.; като електронен адрес за кореспонденция е деклариран [електронна поща], а като други електронни адреси – [електронна поща], [електронна поща] и [електронна поща].

В периода май 2021 г. – септември 2025 г. длъжникът е извършвал нерегулярни доброволни плащания, които публичният изпълнител е разпределял с разпореждания по чл. 217 ДОПК (общо над тридесет разпореждания за разпределение, приложени по преписката).

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С230022-022-0003712/23.01.2023 г. е наложен запор върху товарен автомобил марка „Тойота Х.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № AHTFZ29G009046387, двигател № 1KD5011973, година на производство 2010 г., собственост на длъжника. Запорът е вписан в регистъра на КАТ на 26.01.2023 г. Постановлението е изпратено на електронния адрес на дружеството [електронна поща], като електронната препратка не е активирана.

Със Съобщение за насрочване на опис изх. № С240022-110-0003198/11.06.2024 г. е насрочен опис на автомобила за 12.06.2024 г., 11:00 ч., на адреса на управление в [населено място], [улица]. Съобщението е изпратено по електронен път, без активиране на препратката.

На 12.06.2024 г. е съставен Протокол за опис изх. № С240022-028-0001878/12.06.2024 г., с който автомобилът е описан и му е определена временна оценка по чл. 233, ал. 5 ДОПК в размер на 10 000 лв., назначен е пазач и е определено място на съхранение в [населено място], [улица]. С

Протокол изх. № С240022-027-0000882/12.06.2024 г. автомобилът е иззет. В протоколи по чл. 50 ДОПК изх. № С240022-026-0035089/12.06.2024 г. е удостоверено, че на адреса не присъства представител на длъжника и не е осъществен контакт с него, че изземването е извършено в присъствието на двама служители на 06 РУ – СДВР и че автомобилът е репатриран за съхранение в [населено място], приложен е снимков материал.
На 19.06.2024 г., в 10:00 ч., публичният изпълнител отново е посетил адреса, като в Протокол изх. № С240022-026-0036905/19.06.2024 г., съставен в присъствието на свидетел, е удостоверено, че имотът, на който е регистрирано дружеството, не се обитава, представляващият или упълномощено лице не е открит и документите ще бъдат връчени по реда на чл. 32 ДОПК. На същата дата е изготвено Съобщение по чл. 32 във връзка с чл. 33 ДОПК изх. № С240022-126-0001765/19.06.2024 г., в което са изброени подлежащите на връчване документи, сред които постановлението за запор от 23.01.2023 г., съобщението за насрочване на опис, протоколът за опис и протоколът за изземване. Съобщението е поставено на определеното за целта място в ТД на НАП С. и е публикувано на интернет страницата на НАП на 19.06.2024 г., изпратено е на електронния адрес на дружеството (без активиране на препратката) и с писмо с обратна разписка на адреса за кореспонденция (върнато като непотърсено). Съобщението е свалено на 04.07.2024 г.
Междувременно по сигнал за отнемане на автомобила е образувано досъдебно производство № 1185/2024 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 29146/2024 г. по описа на СРП, за престъпление по чл. 346, ал. 1 НК. С писмо изх. № С240022-178-0014411/10.07.2024 г. публичният изпълнител е уведомил разследващите органи, че автомобилът е запориран и иззет от НАП и се съхранява в [населено място]. С Постановление от 29.07.2024 г. на СРП наказателното производство е прекратено, като в мотивите е посочено, че изпълнителният директор на дружеството Р. Н. Ч. е разпитан като свидетел за липсата на автомобила от [улица] че по делото е установено, че автомобилът е иззет от публичния изпълнител. Препис от постановлението е разпоредено да се изпрати на Р. Ч..
На 27.02.2026 г., видно от Протокол по чл. 50 ДОПК изх. № С260022-026-0011498/27.02.2026 г., съставен в присъствието на свидетел, след телефонно обаждане в офиса на публичния изпълнител се е явил представител на дружеството, който е поискал да му бъде връчен протоколът за изземване. Протоколът за изземване му е връчен, а лицето е отказало да му бъдат връчени останалите неполучени документи по изпълнителното дело.
На 07.04.2026 г. адресът на дружеството е посетен повторно, като в Протокол изх. № С260022-026-0019837/07.04.2026 г. е удостоверено, че входната врата на имота е заключена, липсват обозначения, че дружеството се помещава на адреса, и представляващ не е открит.
С Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № С260022-104-0000467/07.04.2026 г. публичният изпълнител, като е посочил за правно основание чл. 235, ал. 2 ДОПК, е определил окончателна оценка на автомобила в размер на 14 500 евро. Като мотиви е посочил Удостоверение № 00001285/26.03.2026 г. за застрахователна стойност, издадено от ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, действителното техническо и експлоатационно състояние на автомобила и извършен сравнителен анализ на пазарните цени в интернет сайтовете mobile.bg и auto.bg. В удостоверението застрахователната стойност е определена на 14 500 евро „на база физическото му състояние“, като начинът на определяне е посочен като „експертна оценка“. В разпореждането като представляващ дружеството е посочена Г. М., която съгласно справката от Търговския регистър е член на съвета на директорите, а дружеството се представлява от Р. Н. Ч..
Със Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С260022-111-0001247/14.04.2026 г. е насрочен търг за 22.05.2026 г. при първоначална цена 14 500 евро, с посочване на срока и мястото за оглед, срока и мястото за подаване на предложенията, размера на депозита и времето и

мястото на отваряне на предложенията. С Писмо изх. № С260022-162-0001217/14.04.2026 г. на основание чл. 243, ал. 2 ДОПК длъжникът е уведомен, че до 19.05.2026 г. включително може да плати задължението заедно с разноските, както и за възможността по чл. 222а ДОПК изпълнението да бъде спряно при внасяне на 20 на сто от вземанията (общият дълг към 14.04.2026 г. е 149 812,22 евро) и поемане на задължение за ежемесечни вноски.
Разпореждането за окончателна оценка, съобщението за търг и писмото по чл. 243, ал. 2 ДОПК са връчени на дружеството по електронен път на 20.04.2026 г. (съответно в 10:24:58 ч., 10:25:43 ч. и 10:26:10 ч.) чрез активиране на електронните препратки от декларираните от дружеството електронни адреси, от IP адрес 213.130.66.55, видно от приложените удостоверения за извършено връчване по електронен път.
С жалба вх. № Ж-2210-8/23.04.2026 г. дружеството е обжалвало пред директора на ТД на НАП С. „изцяло всички действия“ на публичния изпълнител по изпълнителното дело, включително разпореждането за окончателна оценка, съобщението за търг и съобщението по чл. 242/243 ДОПК, като е посочило, че е узнало за тях на 20.04.2026 г.
С обжалваното Решение № ПИ-173/07.05.2026 г. директорът на ТД на НАП С. е оставил жалбата без уважение. Приел е, че съобщението за доброволно изпълнение е редовно връчено; че постановлението за запор, съобщението за насрочване на опис и протоколът за опис са редовно връчени по реда на чл. 32 ДОПК на 04.07.2024 г.; че протоколът за изземване е връчен лично на представляващия дружеството на 27.02.2026 г., след което не е постъпила жалба по чл. 266 ДОПК; че окончателната оценка не подлежи на обжалване съгласно чл. 235, ал. 5 ДОПК, като същевременно е обсъдил и нейната законосъобразност; че съобщението за търг е издадено при спазване на чл. 251, ал. 1 ДОПК; и че не са налице предпоставките за спиране по чл. 222 и чл. 222а ДОПК.
Решението е връчено на пълномощника на дружеството с известие за доставяне на 18.05.2026 г. Жалбата до съда е подадена чрез директора на ТД на НАП С. на същата дата.
При така установените факти съдът формира следните правни изводи:
Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл. 268, ал. 1 ДОПК (решението е съобщено на 18.05.2026 г. и жалбата е подадена на същата дата), от длъжника в изпълнителното производство, който е адресат на решението и има правен интерес от оспорването, и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Поради това е процесуално допустима.
Съдът счита обжалваното решение за издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП С., в чийто район е публичният изпълнител, в рамките на правомощията му по чл. 267, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, в предвидената писмена форма и съдържа фактически и правни основания. Неправилното посочване в мотивите на номера и датата на съобщението за търг (изх. № С230022-111-0001352/16.05.2023 г. вместо изх. № С260022-111-0001247/14.04.2026 г.) е очевидна техническа грешка, която не създава неяснота относно предмета на произнасянето, тъй като в диспозитива и в останалата част от мотивите процесното съобщение е индивидуализирано правилно.
Предмет на проверка в производството по чл. 268 ДОПК е законосъобразността на решението на директора, а чрез него – и на обжалваните действия на публичния изпълнител, доколкото жалбата срещу тях е била допустима. Затова съдът следва да провери на първо място дали жалбата до директора е била допустима по отношение на всяко от оспорените действия.
Относно съобщението за доброволно изпълнение, доводът на жалбоподателя, че не му е връчено съобщение по чл. 221 ДОПК, се опровергава от удостоверението за извършено връчване по електронен път, от което е видно, че съобщението е връчено на 11.05.2021 г. чрез активиране на електронна препратка от адрес [електронна поща] – електронен адрес, деклариран от самото

дружество пред органите по приходите. Съгласно чл. 28, ал. 2 ДОПК всяко лице има право да посочи пред органите по приходите електронен адрес за получаване на съобщения, а връчването по електронен път, удостоверено с активиране на електронната препратка, е редовно по чл. 30 ДОПК (в този смисъл Решение № 13578 от 13.12.2024 г. по адм. д. № 7233/2024 г. на ВАС, VIII отд., в което a contrario е прието, че връчването по електронен път е редовно, когато е извършено на електронен адрес, посочен от самото лице по чл. 28, ал. 2 ДОПК). Обстоятелството, че след 11.05.2021 г. дружеството е извършвало многократни доброволни плащания по изпълнителното дело, разпределени с разпореждания по чл. 217 ДОПК, допълнително потвърждава, че то е знаело за образуваното производство. Цитираното от жалбоподателя Решение № 9889 от 21.07.2009 г. по адм. д. № 2229/2009 г. на ВАС, според което изтичането на срока за доброволно изпълнение е предпоставка за законосъобразно принудително изпълнение, не е относимо в подкрепа на тезата му, тъй като в случая тази предпоставка е налице – съобщението е връчено и срокът за доброволно изпълнение е изтекъл много преди предприемането на обжалваните действия. Освен това самото съобщение по чл. 221 ДОПК е обективирано и връчено през 2021 г. и не би могло да бъде оспорено със жалба от 23.04.2026 г.

Във връзка със съобщението за насрочване на опис, описа и изземването на автомобила - съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника в 7-дневен срок от извършването им, ако длъжникът е присъствал или е бил уведомен за извършването им, а в останалите случаи – от деня на съобщението. Разпоредбата е общо формулирана и се отнася до всички действия на публичния изпълнител, като срокът е преклузивен.

Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя, че връчването по чл. 32 ДОПК е изключителен способ, допустим едва когато лицето не може да бъде намерено на адреса за кореспонденция след най-малко две посещения през 7 дни, удостоверени с протоколи, и при стриктно спазване на изискванията за поставяне и публикуване на съобщението и за изпращането му по пощата и на електронния адрес. В този смисъл е и практиката на ВАС, според която връщането на пратка като непотърсена само по себе си не означава, че лицето не може да бъде намерено на адреса( в същия смисъл Решение № 2645 от 22.03.2022 г. по адм. д. № 9420/2021 г. на ВАС, I отд. и Решение № 13578 от 13.12.2024 г. по адм. д. № 7233/2024 г. на ВАС, VIII отд.). В случая първото посещение на 12.06.2024 г. е извършено с цел опис, а не с цел връчване, като част от документите, включени в съобщението по чл. 32 ДОПК (протоколите за опис и изземване), към момента на това посещение все още не са съществували. Този въпрос обаче не е решаващ за изхода на спора, тъй като дори да се приеме, че връчването по чл. 32 ДОПК, обявено за извършено на 04.07.2024 г., не е редовно, по делото е безспорно установено, че дружеството е узнало за описа и изземването на автомобила много преди подаването на жалбата до директора.

На първо място, от Постановлението на СРП от 29.07.2024 г. е видно, че още през 2024 г. изпълнителният директор на дружеството Р. Ч. е сигнализирал за липсата на автомобила и е бил разпитан като свидетел по досъдебното производство, в хода на което е установено, че автомобилът е иззет от публичния изпълнител. На второ място, и решаващо, на 27.02.2026 г. представител на дружеството лично се е явил при публичния изпълнител и е получил Протокола за изземване изх. № С240022-027-0000882/12.06.2024 г., в който са отразени описът, изземването, назначеният пазач и мястото на съхранение на автомобила. Отказът му да получи останалите документи по изпълнителното дело е удостоверен с протокол, съставен в присъствието на свидетел, поради което по аргумент от чл. 29 ДОПК същите се смятат за връчени. Следователно най-късно от 27.02.2026 г. длъжникът е бил уведомен за извършените опис и изземване,

а 7-дневният срок по чл. 266, ал. 1 ДОПК за обжалването им е изтекъл на 06.03.2026 г. Жалбата до директора е подадена едва на 23.04.2026 г., т.е. след изтичане на преклузивния срок. Твърдението в жалбата, че дружеството не е било уведомено за изземването и за реда на възлагане на пазенето, се опровергава от тези доказателства.
При това положение жалбата до директора в частта ѝ срещу съобщението за насрочване на опис, протокола за опис и протокола за изземване (както и срещу постановлението за налагане на запор от 23.01.2023 г., доколкото „всички действия“ на публичния изпълнител са обхванати от нея, а обезпечителните мерки се обжалват в отделния срок по чл. 197 ДОПК) е била просрочена и следователно недопустима. Директорът не е следвало да я разглежда по същество, а да я остави без разглеждане на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 ДОПК. Като се е произнесъл по същество, той е постановил решение, което в тази част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – върната на директора за ново произнасяне. Тъй като произнасянето по допустимостта на жалбата е от компетентността на решаващия орган по чл. 267 ДОПК, съдът не следва да замества директора, а на основание чл. 173, ал. 2 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК да му върне преписката с указания да остави жалбата в тази част без разглеждане на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 ДОПК. Отмяната не влошава положението на жалбоподателя, тъй като оспорените действия и без това остават в сила, а произнасянето по допустимостта не формира извод за законосъобразността им.
По отношение на разпореждането за определяне на окончателна оценка, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 5 ДОПК (в сила от 01.01.2016 г.) окончателната оценка не подлежи на обжалване. Законодателят изрично е изключил оценката от предмета на обжалване по чл. 266 ДОПК, поради което жалбата до директора в тази част също е била недопустима, независимо от това, че е подадена в срок след връчването на разпореждането на 20.04.2026 г. Доводът на жалбоподателя, че директорът неправилно се е позовал на чл. 235, ал. 5 ДОПК, е неоснователен. Директорът правилно е констатирал необжалваемостта на оценката, но вместо да остави жалбата без разглеждане в тази част, е обсъдил и възраженията по същество и я е оставил без уважение. Поради това решението и в тази част следва да бъде отменено, а преписката – върната на директора с указания да остави жалбата без разглеждане.
Необжалваемостта на оценката не лишава длъжника от защита, тъй като при оспорване на съобщението за търг съдът проверява дали първоначалната цена е определена в съответствие с чл. 241, ал. 1 ДОПК, т.е. не по-ниско от оценката по чл. 235 ДОПК, както и дали оценката е съобщена на длъжника.
За пълнота съдът отбелязва и следното - съгласно чл. 235, ал. 1 ДОПК описаната вещ се оценява по нейната пазарна стойност от публичния изпълнител, а оценител се привлича само „при необходимост“, т.е. по преценка на публичния изпълнител – законът не въвежда задължение за назначаване на вещо лице, а позоваването в жалбата на чл. 254 ДОПК е неотносимо, тъй като тази разпоредба урежда провеждането на търга, а не оценката. В случая оценката е мотивирана с експертно определена от застраховател стойност на конкретния автомобил към 26.03.2026 г. и със сравнителен анализ на пазарни цени, като е по-висока от временната оценка от 10 000 лв. при описа. Жалбоподателят не е представил никакви доказателства, нито е направил доказателствени искания, които да установят по-висока пазарна стойност, поради което твърдението за „драстично занижена“ оценка е недоказано. Посочването на чл. 235, ал. 2 ДОПК като правно основание вместо ал. 1 не е съществено нарушение, тъй като

правомощието на публичния изпълнител да определи окончателна оценка произтича от закона и е ясно индивидуализирано.
Относно неправилното посочване на представляващ - посочването в актовете на публичния изпълнител на Г. М. – член на съвета на директорите, като представляващ дружеството, вместо вписания в Търговския регистър изпълнителен директор Р. Ч., е нередовност, но не и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Адресат на актовете е юридическото лице, индивидуализирано недвусмислено с наименование, ЕИК и адрес, а актовете са му връчени по електронен път на декларираните от самото дружество електронни адреси. Дружеството е узнало за тях на 20.04.2026 г. и в срок е упражнило правото си на жалба, т.е. правото му на защита не е било ограничено. Нарушение на процедурата е съществено само когато, ако не беше допуснато, би се стигнало до различен по съдържание акт или когато е довело до ограничаване на правото на защита, а в случая не е налице нито едното, нито другото (сходно Решение № 7415 от 03.06.2014 г. по адм. д. № 3133/2014 г. на ВАС, петчленен състав, според което нарушението е съществено, когато, ако не беше допуснато, крайният резултат би бил различен).
Относно съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване и писмото по чл. 243, ал. 2 ДОПК, съдът счита, че жалбата до директора срещу тези действия е подадена в срока по чл. 266, ал. 1 ДОПК (връчени на 20.04.2026 г., жалба на 23.04.2026 г.) и е допустима, поради което директорът правилно ги е разгледал по същество. Насрочването на публична продан засяга правната сфера на длъжника и подлежи на обжалване.
Съобщението за търг съдържа всички реквизити по чл. 251, ал. 1 ДОПК – мястото на подаване на предложенията, началния и крайния срок за подаването им, размера на депозита, времето и мястото на отваряне на предложенията, както и времето и мястото за оглед. Първоначалната цена от 14 500 евро съответства на окончателната оценка и не е по-ниска от нея, с което е спазен чл. 241, ал. 1 ДОПК. Окончателната оценка е съобщена на длъжника по електронен път на 20.04.2026 г., преди изтичането на срока за подаване на предложенията. С писмото по чл. 243, ал. 2 ДОПК длъжникът е уведомен за възможността да плати задължението заедно с разноските, както и за възможността по чл. 222а ДОПК изпълнението да бъде спряно. Това писмо има уведомителен характер, изпълнено е в съответствие със закона и не съдържа самостоятелно волеизявление, което да засяга неблагоприятно длъжника; по делото няма данни дружеството да се е възползвало от посочените възможности. Не са налице и твърдяните процесуални нарушения, обусловени от предходните етапи на изпълнението, тъй като, както бе изложено, описът и изземването не са своевременно оспорени и са влезли в сила, а оценката не подлежи на обжалване.
Неоснователен е доводът за нарушение на принципа на съразмерност. Длъжникът не е предложил друг начин за изпълнение по чл. 214, ал. 1 ДОПК, въпреки че е бил уведомен за тази възможност още със съобщението за доброволно изпълнение, а по делото е установено, че по банковата му сметка в „УниКредит Булбанк“ АД липсват наличности. Принципът на съразмерност по чл. 6 АПК (приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК) би бил засегнат, ако изпълнението е насочено към имущество, чиято стойност явно надхвърля размера на дълга, а не обратното – в случая стойността на автомобила е многократно по-ниска от публичното задължение от 149 812,22 евро, поради което изпълнението върху него не надхвърля необходимото за удовлетворяване на взискателя.

Обстоятелството, че продажбата няма да погаси изцяло дълга, не прави изпълнителното действие незаконосъобразно.
Относно позоваването на чл. 256 АПК, защитата срещу действията и бездействията на публичния изпълнител, включително срещу твърдяно несъобщаване на актовете му, е специално уредена в чл. 266 – 268 ДОПК, поради което общият ред за защита срещу неизгодни фактически действия по чл. 256 АПК е неприложим (в този смисъл Определение № 7610 от 04.08.2022 г. по адм. д. № 6838/2022 г. на ВАС). Освен това, както бе изложено, актовете на публичния изпълнител са били съобщени на длъжника.
С оглед изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която директорът е разгледал по същество недопустимата жалба срещу съобщението за насрочване на опис, протокола за опис (и изземване) и разпореждането за определяне на окончателна оценка, а преписката – върната на директора на ТД на НАП С. с указания да остави жалбата в тази част без разглеждане на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 ДОПК – поради просрочие по отношение на съобщението за насрочване на опис, протокола за опис и протокола за изземване и поради необжалваемост по чл. 235, ал. 5 ДОПК по отношение на разпореждането за определяне на окончателна оценка. В останалата част – по отношение на съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване и писмото по чл. 243, ал. 2 ДОПК – жалбата срещу решението на директора следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане, на ответника се дължат сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 102,26 евро.
Воден от горното и на основание чл. 268, ал. 1 ДОПК във вр. с чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК и § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 57-ми състав,

**Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД, ЕИК[ЕИК], Решение № ПИ-173/07.05.2026 г. на директора на ТД на НАП С. в частта, с която е оставена без уважение жалба вх. № Ж-2210-8/23.04.2026 г. срещу Съобщение за насрочване на опис изх. № С240022-110-0003198/11.06.2024 г., Протокол за опис изх. № С240022-028-0001878/12.06.2024 г., изземването на МПС по Протокол изх. № С240022-027-0000882/12.06.2024 г. и Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № С260022-104-0000467/07.04.2026 г., издадени от публичния изпълнител по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. по описа на ТД на НАП С..
**ВРЪЩА** преписката на директора на ТД на НАП С. за ново произнасяне по жалба вх. № Ж-2210-8/23.04.2026 г. на „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД в отменената част, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПИ-173/07.05.2026 г. на директора на ТД на НАП С. в останалата част, с която е оставена без уважение жалбата срещу Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. № С260022-111-0001247/14.04.2026 г. и Писмо изх. № С260022-162-0001217/14.04.2026 г. по чл. 243, ал. 2 ДОПК.
**ОСЪЖДА** „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“

АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 евроцента) евро.
Решението е окончателно на основание чл. 268, ал. 2 ДОПК.